

Sygn. akt I C 570 / 16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce - I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Tokarska
Protokolant:	sekr. sąd. Artur Matejkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 r. w O.

sprawy z powództwa **B. (...) N. (...) w G.**

przeciwko **D. Ś.**

o zapłatę

orzeka:

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz pozwanej D. Ś. kwotę 3.634 zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 570/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w W.w dniu 27.01.2015 r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. Ś. kwoty 17.560,03 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości równej czterokrotności aktualnej stopy procentowej kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego. Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż roszczenie objęte żądaniem pozwu wynika z zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) Bankiem S.A. umowy pożyczki z dnia 17.04.2008 r. i że nabył prawo do tego roszczenia na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.04.2012 r. Powód wskazał, iż na żądane roszczenie składa się kwota 8.000 zł tytułem kapitału, kwota 8.999,72 zł tytułem odsetek oraz kwota 560,31 zł tytułem kosztów (pозew, k. 2-3).

Postanowieniem z dnia 14.08.2015 r. Sąd Rejonowy w W. stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania zgodnie z właściwością miejscową Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce (postanowienie, k. 37-38).

Pismem z dnia 7.05.2016 r. powód zmodyfikował roszczenie pozwu w zakresie żądanych odsetek w związku z nowelizacją przepisów regulujących tę materię i wniósł o zasądzenie od roszczenia głównego odsetek umownych w wysokości równej czterokrotności aktualnej stopy procentowej kredytu lombardowego NBP za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 31.12.2015 r., a za okres od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty - w wysokości równej dwukrotności

odsetek ustawowych za opóźnienie, gdyż jak wskazał intencją stron było naliczanie odsetek za opóźnienie w wysokości maksymalnej (pismo, k. 46).

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w dniu 19.05.2016 r. wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający w całości żądanie pozwu (nakaz zapłaty, k. 48).

Zachowując ustawowy termin pozwana D. Ś. wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że do dochodzonego roszczenia ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c., a czynności podejmowane przez pierwotnego wierzyciela i powoda nie doprowadziły do skutecznego przerwania biegu przedawnienia. W szczególności pozwana podniosła, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela nie wywołało skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia względem powoda powołując m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26.06.2015 r. (I ACa 693/14, LEX nr 1798721). W dalszej kolejności pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego względem niej roszczenia wskazując, że dołączone do pozwu dowody potwierdzają jedynie sam fakt cesji wierzytelności, ale nie stanowią dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienie i wysokość nabytej wierzytelności (sprzeciw, k. 52-56).

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty powód wskazał, że wbrew twierdzeniom pozwanej nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia, gdyż od dnia wypowiedzenia umowy pożyczki gotówkowej, tj. od dnia 30.12.2008 r., do dnia wniesienia pozwu do Sądu, tj. do dnia 27.01.2015 r., bieg terminu przedawnienia dochodzonego roszczenia został kilkakrotnie przerwany, m.in. poprzez złożenie w 2009 r. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na (...), a następnie złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji w 2009 r. (pismo, k. 62-64).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.04.2008 r. D. Ś. zawarła z S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego. Na mocy tej umowy Bank przekazał do dyspozycji kredytobiorcy odnawialny limit kredytowy w wysokości 8.000 zł.

(**dowód:** umowa kredytu odnawialnego – k. 19 - 21)

Z powodu zaprzestania spłaty należności wynikającej ze wskazanej umowy przez D. Ś. Bank wypowiedział jej tę umowę tym samym czyniąc natychmiast wymagalną całą należność wynikającą z umowy kredytowej. Następnie w dniu 25.02.2009 r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) stwierdzający wysokość zadłużenia pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy na kwotę 9.845,84 zł.

(**dowód:** bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) – k. 22)

W dniu 1.04.2009 r. S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. złożył do Sądu Rejonowego w Ostrołęce wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25.02.2009 r. nr (...) przeciwko D. Ś.. Postanowieniem z dnia 7.04.2009 r. w sprawie o sygn. akt I Co 408/09 Sąd nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu zgodnie z wnioskiem.

(**dowód:** z akt sprawy Sądu Rejonowego w Ostrołęce o sygn. I Co 408/09: wniosek nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu - k. 2, umowa kredytu odnawialnego – k. 3-5, bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) - k. 6, postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 7.04.2009 – k. 7)

Następnie w dniu 18.05.2009 r. S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. O. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko D. Ś. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25.02.2009 r. nr (...).

(**dowód:** z akt sprawy egzekucyjnej Km 828/15: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji - k. 4)

W dniu 27.04.2012 r. S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. zawarł z B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności należnych od D. Ś., a następnie w związku z zawarciem tej umowy w dniu 5.09.2012 r. Bank wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec D. Ś. wobec dokonanego na rzecz powoda przelewu wierzytelności. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone przez komornika postanowieniem z dnia 28.02.2013 r. zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

(**dowód:** umowa sprzedaży wierzytelności – k. 28-29, wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności – k. 31, załącznik do umowy sprzedaż wierzytelności – k. 30, z akt sprawy egzekucyjnej Km 828/15: wniosek o umorzenie postępowania – k. 14-16, postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce z 28.02.2013 r. – k. 19-20)

Nabywca wierzytelności B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. zawiadomił D. Ś. o dokonanej cesji wierzytelności pismem z dnia 19.06.2012 r. jednocześnie wzywając ją do zapłaty kwoty 13.628,59 zł.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 19.06.2012 r. - k. 34, informacja o przetwarzaniu danych osobowych z dnia 19.06.2012 r. - k. 33, zawiadomienie o przelewie z dnia 19.06.2012 r. – k. 32)

Na poczet zobowiązań z tytułu umowy kredytu odnawialnego z dnia 16.04.2008r. D. Ś. dokonała wpłat na rzecz Banku w łącznej wysokości 928 zł. Na dzień 9.01.2015 r. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu tej umowy kredytu wynosiła łącznie 17.560,03 zł, w tym 8.000 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 8.999,72 zł z tytułu odsetek oraz 560,31 zł z tytułu kosztów.

(**dowód:** rozliczenie umowy kredytu – k. 35, wyciąg z ksiąg funduszu – k. 4)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie nie kwestionowanych przez strony postępowania wyżej wymienionych dowodów z dokumentów, w tym dokumentów z akt sprawy Sądu Rejonowego w Ostrołęce o sygn. I Co 408/09 oraz sprawy egzekucyjnej o sygn. akt Km 828/15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. - wobec skutecznie podniesionego przez pozwaną D. Ś. zarzutu przedawnienia roszczenia - nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził w niniejszej sprawie od pozwanej kwoty 17.560,03 zł wraz z odsetkami umownymi i kosztami procesu wskazując, że roszczenie to wynika z umowy o kredyt odnawialny z dnia 16.04.2008 r., łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W., na mocy której przyznano pozwanej limit kredytowy w wysokości 8.000 zł, który mogła dowolnie wykorzystywać na cele konsumpcyjne z obowiązkiem późniejszej jego spłaty.

Pozwana wprawdzie nie kwestionowała faktu niespłacenia należności wynikającej z powyższej umowy, jednakże negowała, aby wysokość roszczenia z tego tytułu została przez powoda udowodniona, a przede wszystkim podniosła zarzut przedawnienia roszczenia argumentując, iż w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje trzyletni termin przedawnienia, który w chwili wniesienia powództwa upłynął.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia wskazać należy, iż pierwotny wierzyciel zawarł z pozwaną umowę o kredyt odnawialny z dnia 16.04.2008 r. w ramach prowadzonej działalności

gospodarczej – działalności bankowej. Stosownie zatem do treści art. 118 k.c. termin przedawnienia takich roszczeń wynosi trzy lata (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.01.2007 r., IV CSK 356/06, LEX nr 276223).

Do roszczenia powoda nie znajduje zastosowania regulacja z art. 125 k.c. przewidująca, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy, a jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Za zasadne należy bowiem uznać stanowisko, zgodnie z którym rozszerzenie skutku z art. 125 k.c. na tytuły egzekucyjne wymienione w art. 96-98 Prawa bankowego jest nieuprawnione, bo inne są racje przemawiające za uznaniem określonego tytułu jako wystarczającego do nadania klauzuli wykonalności, inne zaś za wprowadzeniem dłuższego terminu przedawnienia. Ten ostatni efekt ustawodawca wyraźnie wiąże wyłącznie z kontrolą zasadności roszczenia przez organ niezależny od stron, która w niniejszym przypadku nie miała miejsca (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7.02.2014 r., I ACa 687/13, LEX nr 1437877). Dlatego też, w niniejszej sprawie dalej należało przyjąć trzyletni termin przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

W niniejszej sprawie należało przyjąć, że datą pewną, w której roszczenie z tytułu umowy o kredyt odnawialny z dnia 16.04.2008 r. było wymagalne, był dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela, tj. 25.02.2009 r., gdyż z pewnością przed tą datą doszło do wypowiedzenia umowy pozwanej i postawienia należności w stan natychmiastowej wymagalności.

Bieg przedawnienia został przerwany przez pierwotnego wierzyciela - S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. - poprzez złożenie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a zatem w dniu 1.04.2009 r. Postanowieniem z dnia 7.04.2009 r. w sprawie o sygn. akt I Co 408/09 Sąd Rejonowy w Ostrołęce nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu zgodnie z wnioskiem, a zatem dopiero od tego dnia termin przedawnienia rozpoczął na nowo swój bieg. Jak wynika bowiem z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym zgodnie z art. 124 § 2 k.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Rozpoczęty na nowo bieg przedawnienia roszczenia pierwotny wierzyciel przerwał ponownie na skutek złożenia w dniu 18.05.2009 r. u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. O. wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko D. Ś. na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego. Należy jednak podkreślić, iż w dniu 5.09.2012 r. Bank wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec przelewu wierzytelności na rzecz powoda i w konsekwencji postępowanie egzekucyjne zostało umorzone przez komornika postanowieniem z dnia 28.02.2013 r.

W tej sytuacji w ocenie Sądu należało uznać, że o ile wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej wywoływało skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia w stosunku do pierwotnego wierzyciela – Banku, o tyle skutek ten nie rozciąga się na nabywcę wierzytelności – powoda. Sąd podziela bowiem w tym względzie prezentowane w judykaturze stanowisko, zgodnie z którym wniosek o wszczęcie egzekucji nie przerywa biegu przedawnienia, jeżeli komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, który w toku tej egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.11.2014 r., II CSK 196/14, LEX nr 1622306). W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których/przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Wskazał także, iż po umorzeniu postępowania egzekucyjnego,

przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo, jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel. Stanowisko to zostało także przyjęte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26.06.2015 r. (I ACa 693/14, LEX nr 1798721), który stwierdził, iż wniosek o wszczęcie egzekucji wywoła skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym jednak o tyle, o ile będzie pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności.

W konsekwencji powyższych rozważań, Sąd uznał za uzasadnione stanowisko pozwanej, zgodnie z którym bieg przedawnienia dochodzonego roszczenia od daty wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przerwał swojego biegu aż do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego B. O. umorzono bowiem postanowieniem z dnia 28.02.2013 r. na wniosek pierwotnego wierzyciela, z powodu cesji wierzytelności na rzecz powoda (co pierwotny wierzyciel wskazał wprost w treści wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego). Mając zatem na względzie, iż powództwo zostało wniesione w niniejszej sprawie w dniu 27.01.2015 r., roszczenie dochodzone przez powoda było w tej dacie przedawnione, gdyż niewątpliwie od daty wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, tj. od dnia 7.04.2009 r., upłynął już trzyletni termin przedawnienia.

Wobec zasadności zarzutu przedawnienia roszczenia podniesionego przez pozwaną, czynienie dalszych rozważań merytorycznych co do udowodnienia przez powoda wysokości roszczenia pozwu jest zbędne. Konsekwencją natomiast uznania za zasadny zgłoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia jest oddalenie powództwa w niniejszej sprawie.

Mając na względzie orzeczenie merytoryczne, Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od powoda (przegrywającego w niniejszej sprawie) na rzecz pozwanej kwotę 3.634 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Na koszty te składa się kwota 3.600 zł stanowiąca zwrot kosztów zastępstwa prawnego, których wysokość ustalono w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804, ze zm.) oraz kwota 34 zł tytułem opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw.